

af betænkningen, og så redegjorde jeg for udvalgets hovedkonklusion og anførte samtidig hermed i min henvendelse til udvalget, at betænkningen ville blive sendt til høring – det var vigtigt – i en bred kreds af interessenter.

Jeg kan bekræfte, at den høringsrunde nu er afsluttet, idet jeg dog må sige, at enkelte høringssvar er indgået meget sent. Jeg kan oplyse, at høringssvarene generelt giver udtryk for et bredt ønske om etablering af en uddannelse i overensstemmelse med betænkningens forslag, men at der er enkelte udestående spørgsmål, og dem er jeg nødt til først at drøfte med de vedkommende parter. Det drejer sig bl.a. om noget, der er meget væsentligt, nemlig den finansielle side af sagen.

Men når disse spørgsmål er afklaret – og det forventer jeg sker inden for kort tid – indkalder jeg samtlige Folketingets sundhedspolitiske ordførere, så vi kan få drøftet sagen igen, inden jeg går videre med den.

Jeg kan således bekræfte over for SF, at jeg vil optage forhandlinger med Folketingets partier, inden der måtte blive taget skridt til oprettelse af en Master of Public Health-uddannelse.

Eva Fatum (S):

I forbindelse med det af Socialistisk Folkeparti fremsatte beslutningsforslag om at inddrage Folketingets partier i en drøftelse af oprettelsen af en videreuddannelse i folkesundhed er det Socialdemokratiets opfattelse, at beslutningsforslaget er et unødigt initiativ. Sundhedsministeren er i gang med det opklarende arbejde, og så snart de forskellige sider af sagen, herunder bl.a. det finansielle, er blevet belyst, vil Folketingets sundhedspolitiske ordførere selvfølgelig blive indkaldt til en drøftelse af sagen.

I Socialdemokratiet finder vi denne fremgangsmåde helt naturlig og i overensstemmelse med den almindelige procedure. Vi vil i Socialdemokratiet afvente det kommende udspil fra ministeren og må derfor på nuværende tidspunkt afvise forslaget.

Kim Mouritsen (V):

Fra Venstres side hilser vi en diskussion om betænkning nr. 1280 vedrørende etablering af en dansk Master of Public Health-uddannelse meget velkommen.

Vi finder, at det forebyggende arbejde er yderst vigtigt, og derfor vil vi naturligvis gerne være med til at diskutere initiativer, der eventuelt kan styrke det forebyggende arbejde.

Derfor ser vi også frem til den diskussion, som beslutningsforslaget her lægger op til.

Med det vil jeg sige, at vi i hvert fald kan støtte intentionerne.

Karen Højte Jensen (KF):

Det er jo rigtigt, som det allerede har været sagt, at dette beslutningsforslag er en opfølgning af, at et flertal, ja, alle partier undtagen Fremskridtspartiet var enige om at nedsætte et udvalg for at se på en eventuelt kommende uddannelse, og det er vel både rimeligt og naturligt, at ministeren her på baggrund af den betænkning, der er kommet, indkalder til en drøftelse af, hvad der videre skal ske.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg skal på Fremskridtspartiets vegne måske lidt modsat sidste gang sige, at vi naturligvis er glade for, at sundhedsministeren her i sin tale i dag også indbød Fremskridtspartiets medlem af Sundhedsudvalget til at være med i eventuelle forhandlinger om denne nye uddannelse, som SF foreslår.

Jeg kan også se på beslutningsforslaget, at det går ud på, at man opfordrer regeringen til at optage forhandlinger med partierne bag beslutningsforslag nr. B 46 fra folketingsåret 1990-91. Derfor går jeg ud fra, at når der nu kommer meldinger fra alle partier, tager man dette beslutningsforslag tilbage. Der er ikke længere grundlag for dette forslag, hvis vi meddeler, at vi er interesseret i forhandlinger.

Der er positive, og der er negative aspekter i forslaget. Jeg mener grundlæggende, at det umiddelbart er positive meldinger med sådan en uddannelse. Men det, vi havde mange problemer med sidste gang, var netop de økonomiske aspekter i det, altså den finansielle side af sagen. Vi kunne forstå på sundhedsministeren, at det er noget, som også sundhedsministeren er meget optaget af, og derfor er vi naturligvis klar til at gå ind i forhandlinger om, hvorvidt en sådan uddannelse skal startes eller ej.

Vi synes umiddelbart, at det måske kunne have været bedre med et uddannelsessystem, hvor universitetscentre osv. kunne udbyde de uddannelser, de nu mente de kunne få studerende til, og så skulle vi sådan set ikke blande os så meget i det fra Folketingets side. Men det er jo ikke tilfældet i dag, og derfor må vi nok sige, at på nuværende tidspunkt og med de erfaringer, man har i, jeg tror, det er Nordamerika, og det er Norge, ser det umiddelbart positivt ud med disse uddannelser.